

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2009. június 25. (29.06)
(OR. en)**

11412/09

**ENV 465
AGRI 284
DEVGEN 188
PI 61
FORETS 71
ONU 56
PECHE 167
MAR 98
RECH 215
DENLEG 52**

TÁJÉKOZTATÓ

Küldi: a Főtitkárság

Címzett: a delegációk

Tárgy: Félidős értékelés az Európai Unió biológiai sokféleséggel kapcsolatos cselekvési terve végrehajtásáról – Az invazív idegen fajokra vonatkozó európai uniós stratégia felé
– A Tanács következtetései

A delegációk mellékelten kézhez kapják a Környezetvédelmi Tanács által 2009. június 25-én elfogadott következtetéseket.

**Félidős értékelés az Európai Unió biológiai sokféleséggel kapcsolatos cselekvési terve végrehajtásáról – Az invazív idegen fajokra vonatkozó európai uniós stratégia felé
– A Tanács következtetései –**

EMLÉKEZTETVE az Európai Tanács 2001. évi göteborgi ülésén meghatározott, az EU-ban a biológiai sokféleség csökkenésének 2010-ig való megállítására vonatkozó célra, valamint az EU azon globális cél melletti elkötelezettségére, hogy a biológiai sokféleség csökkenését 2010-ig jelentősen visszaszorítsák; továbbá HANGSÚLYOZVA, hogy nincs már sok idő hátra e kulcsfontosságú mérföldkőig;

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTVE „A biológiai sokféleség csökkenésének megállítása 2010-ig” című, 2006. december 18-i tanácsi következtetésekben foglalt prioritásokat, amely következtetésekben a Tanács felkérte a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy haladéktalanul fogjanak hozzá a Bizottság által javasolt, a 2010-ig és az azt követő időszakra vonatkozó uniós cselekvési terv megfelelő módon történő végrehajtásához, és többek között felszólított az invazív idegen fajokra vonatkozó európai stratégia kialakítására;

ÜDVÖZÖLVE a Bizottság beszámolóját a „Félidős értékelés az Európai Közösség biológiai sokféleséggel kapcsolatos cselekvési terve végrehajtásáról” és „Az invazív fajokra vonatkozó európai uniós stratégia felé” című közleményéről;

MÉLY AGGODALMÁT FEJEZVE KI a Bizottság értékelésével kapcsolatban, amely szerint az EU valószínűleg nem teljesíti a biológiai sokféleség csökkenésének 2010-ig történő megállítására vonatkozó célját, és NYUGTALANSÁGÁT FEJEZVE KI amiatt, hogy az invazív idegen fajok egyre nagyobb veszélyt jelentenek a biológiai sokféleségre; HANGSÚLYOZVA, hogy a biológiai sokféleség csökkenése rendkívül aggasztó a természetben és a biológiai sokféleségben rejlő jelentős érték szempontjából, és amiatt is, hogy olyan ökoszisztéma-funkciók hanyatlását vonja maga után, amelyek nélkülözhetetlenek azon létfontosságú ökoszisztéma-szolgáltatások biztosításához, amelyek a hosszú távú fenntartható fejlődés hátterében állnak és amelyektől az egészséges környezet, az élelmezésbiztonság és emberek – különösen a világ legszegényebbeinek – megélhetése függ;

ELISMERVE, hogy a tagállamok és a Bizottság számos pozitív kezdeményezést indított, és előrelépést tett a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós cselekvési terv megvalósítása terén, a biológiai sokféleség csökkenésének megállítására vonatkozó célkitűzés tekintetében eddig elért eredmények azonban nem elégségesek;

NYOMATÉKOSAN HANGSÚLYOZVA, hogy sürgősen további jelentős erőfeszítésekre van szükség e tendenciák visszafordítása érdekében, továbbá KIEMELVE a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztémával kapcsolatos kérdések vonatkozó ágazati politikákba történő fokozott beépítésének, valamint a már meglévő uniós szakpolitikáknak és jogszabályoknak a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kihívás megválaszolását célzó hatékony végrehajtásának a jelentőségét;

Az Európai Unió Tanácsa:

I. Féldős értékelés az Európai Közösség biológiai sokféleséggel kapcsolatos cselekvési terve végrehajtásáról

Biológiai sokféleség az EU-ban

1. KIEMELI a biológiai sokféleséggel kapcsolatos politika Unión belüli végrehajtásában a NATURA 2000 által betöltött jelentős szerepet, valamint arra SÜRGETI a Bizottságot és a tagállamokat, hogy 2010-ig fejezzék be a NATURA 2000 hálózat szárazföldi részét, és fokozzák a hálózat tengeri kiépítésének 2012-ig történő befejezésére irányuló erőfeszítéseket, továbbá növeljék a hálózat egységességét és összekapcsolhatóságát, valamint ezáltal a fajok és az ökoszisztémák rugalmasságát; ezenfelül HANGSÚLYOZZA a területekkel való hatékony gazdálkodásnak és – adott esetben – azok helyreállításának fontosságát annak érdekében, hogy a közösségi élőhelyek és fajok kedvező védettségi helyzetbe kerüljenek;

2. MÉLY AGGODALOMMAL VESZI TUDOMÁSUL a Bizottság értékelését, amely szerint az Európai Közösség fajai közel felének, míg élőhelytípusai közel kétharmadának védettségi helyzete rossz vagy nem megfelelő, valamint ÜDVÖZLI a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy 2009 végéig naprakész információt szolgáltasson a biológiai sokféleség Unión belüli helyzetéről és tendenciáiról, továbbá ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy a 2009. március 2-i tanácsi következtetésekkel összhangban legkésőbb 2010 közepéig meg kell határozni a biológiai sokféleség Unión belüli megőrzésére és fenntartható használatára vonatkozó, a 2010 utáni időszakra szóló elképzeléseket és célokat;
3. E tekintetben elismeréssel VESZI TUDOMÁSUL a Bizottság által „A biológiai sokféleség védelme – 2010 után” címmel 2009 áprilisában Athénban megrendezett magas szintű konferenciát, amelynek során megvizsgálták az EU biológiai sokféleséggel kapcsolatos jövőbeli politikájának lehetséges prioritásait és választási lehetőségeit;
4. FELKÉRI a Bizottságot, hogy továbbra is kísérje figyelemmel és segítse elő az élőhelyek védelméről szóló irányelv és a madarak védelméről szóló irányelv végrehajtása gyakorlati tapasztalatainak megosztását az eredményes és hatékony végrehajtás megerősítése érdekében, és tegyen jelentést a Tanácsnak ezekről a tapasztalatokról; HANGSÚLYOZZA, hogy mind közösségi, mind tagállami szinten elő kell segíteni a Natura 2000 valamennyi érdekelt szereplőjének széles körű támogatását, jobban be kell építeni a Natura 2000-t az egyéb vonatkozó politikákba, valamint elő kell mozdítani a rugalmas megközelítések és legjobb gyakorlatok alkalmazását, összhangban a hatályos jogszabályokkal;
5. ÚGY ÍTÉLI MEG, hogy szükséges annak jobb meghatározása, hogy a biológiai sokféleség milyen mértékben részesül közösségi támogatásból, különösen a vidékfejlesztési és a regionális fejlesztési finanszírozás, valamint a közös halászati politika révén; FELKÉRI a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve értékelje, hogy a NATURA 2000 finanszírozására vonatkozó integrált megközelítés megfelelő volt-e a hálózat eredményes megvalósításához, valamint KIEMELI annak fontosságát, hogy az uniós költségvetés soron következő felülvizsgálatakor megfelelően mérlegelni kell a biológiai sokféleséggel kapcsolatos finanszírozási igényeket;

6. SÜRGETI a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy használják ki jobban – felesleges adminisztratív terhek teremtése nélkül – a vidékfejlesztési politika által és a kölcsönös megfeleltetés keretében a biológiai sokféleség fokozott megőrzésére biztosított, a közös agrárpolitika (KAP) állapotfelméréséből fakadó, már meglévő és új lehetőségeket, és tegyenek ezekről jelentést, a jelentéstételre vonatkozó, már meglévő rendelkezéseket a lehető legnagyobb mértékben felhasználva, és elkerülve a szükségtelen adminisztratív terheket;
7. HANGSÚLYOZZA a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv – mint a tengeri biológiai sokféleség megőrzéséhez és fenntartható használatához hozzájárulni képes jelentős eszköz – fontosságát; EMLÉKEZTET a 2008. szeptember 29-i tanácsi következtetésekre, és TUDOMÁSUL VESZI a közös halászati politika keretében a tengeri környezettel való gazdálkodásban az ökoszisztéma-alapú megközelítés alkalmazása terén elért eredményeket; HANGSÚLYOZZA, hogy fontos a halászat által gyakorolt nyomás fenntartható szintre hozatala és olyan intézkedések alkalmazása, amelyek a nem célfajokat és -élőhelyeket ért hatás minimalizálását célozzák; FELKÉRI a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a közös halászati politika küszöbön álló reformja során vegyék figyelembe ezeket a célokat;
8. ALÁHÚZZA a biológiai sokféleségnek és az ökoszisztéma-javaknak és -szolgáltatásoknak a gazdasági és társadalmi jólét tekintetében játszott meghatározó szerepét; SÜRGETI a Bizottságot és a tagállamokat arra, hogy nemzeti és uniós szinten egyaránt fokozottan építsék be a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatos megfontolásokat és célkitűzéseket a vonatkozó ágazatokat érintő politikákba és programokba, a biológiai sokféleség csökkenése konkrét ágazatokra jellemző okainak jobb felmérése érdekében alátámasztva a biológiai sokféleségre vonatkozó mutatókkal;
9. ELISMERI, hogy rendkívül fontos a biológiai sokféleség megőrzése az EU legkülső régióiban és tengerentúli területein; EMLÉKEZTET a „Réunion-szigeti üzenetre”, és ÜDVÖZLI a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások megőrzésének és fenntartható igénybevételének az uniós természetvédelmi jogszabályok által nem érintett európai legkülső régiókban és tengerentúli területeken történő előmozdítását célzó önkéntes rendszer kialakítására irányuló erőfeszítéseket, kiindulva az uniós természetvédelmi politika, többek között a NATURA 2000 révén szerzett tapasztalatokból;

Az EU és a világ biológiai sokfélesége

10. **HANGSÚLYOZZA**, hogy a 2009. március 2-i tanács következtetéseknek megfelelően 2009 vége előtt stratégiai alapelveket kell kidolgozni annak elősegítése érdekében, hogy az EU aktívan részt vehessen a Biológiai Sokféleség Egyezmény (CBD) jövőbeli stratégiai tervéről és a biológiai sokféleségre vonatkozóan 2010 utánra kialakított elképzelésről szóló világméretű tanácskozásokon;
11. **NAGY ÉRDEKLŐDÉSSEL VESZI TUDOMÁSUL** az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtanáról szóló tanulmány előzetes eredményeit, amelynek célja, hogy elősegítse a biológiai sokféleségből és az általa nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatásokból származó javaknak és valós gazdasági értéknek, valamint a szegénységgel kapcsolatos kérdésekkel való összefüggésnek a jobb megértését; **ELISMERI**, hogy eszközöket és szakpolitikákat kell kidolgozni az ökoszisztéma-javak és -szolgáltatások megfelelő értékeléséhez és az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartható igénybevételét szolgáló gazdasági ösztönzőknek – például a piaci alapú eszközök révén történő – jobb kihasználásához; **VÁRAKOZÁSSAL TEKINT** a 2010-re várható tanulmány végleges eredményei elé;
12. **HANGSÚLYOZZA**, hogy a biológiai sokféleséget fokozottan be kell építeni mind az adományozó, mind pedig a kedvezményezett országok fejlesztési stratégiáiba, valamint gondoskodni kell arról, hogy az EU külső segítségnyújtásával összefüggésben rendszeresen és a biológiai sokféleségre kellő figyelemmel környezeti hatásvizsgálatokat végezzenek és stratégiai környezeti vizsgálatokat kezdjenek a tagállamok és a Bizottság által finanszírozott, környezeti szempontból érzékeny segítségnyújtási műveletekkel kapcsolatban;
13. **ELISMERÉSSEL VESZI TUDOMÁSUL** a G8-ak környezetvédelmi minisztereinek találkozóján részt vevő 21 ország és az érintett nemzetközi szervezetek által a „Carta di Siracusa”-ban 2009 áprilisában tett kötelezettségvállalásokat, amelyek kiemelik még a jelenlegi gazdasági válság ellenében is a biológiai sokféleségnek és az ökoszisztéma-szolgáltatásoknak az emberi jólét – ideértve az élelmezésbiztonságot is –, a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és annak enyhítése, valamint a fenntartható gazdaság megteremtése tekintetében játszott kulcsfontosságú szerepét;

14. ELISMERI, hogy az EU-ra jellemző fogyasztási minták globális szinten nagy ökológiai lábnyomot eredményeznek, és hogy a szükséges intézkedésen túl teljes mértékben figyelembe kell venni őket a kereskedelmi tárgyalások alkalmával végzett fenntarthatósági hatásvizsgálatokban szereplő bizottsági elemzésben és ajánlásokban; HANGSÚLYOZZA, hogy jobban meg kell ismertetni az egyes élelmiszerek és egyéb nyersanyagok (pl. hús, szójabab, pálmaolaj, ércek) uniós fogyasztásának a biológiai sokféleség csökkenésére gyakorolt hatását, ezt követően pedig csökkenteni kell a negatív hatást, valamint elő kell mozdítani a fenntartható termelési és fogyasztási mintákat;
15. EMLÉKEZTET „Az erdőirtás és az erdőpusztulás okozta kihívások kezelése az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenése elleni küzdelemben” című, 2008. december 4-i tanácsi következtetésekre és arra, hogy a biológiai sokféleség csökkenését jelentős részben az erdőirtás és az erdőpusztulás okozza; MÉLY AGGODALMÁT FEJEZI KI amiatt, hogy az erdők, és különösen a szárazföldi fajok felének otthont adó trópusi erdők eltűnése riasztó nagyságrendben zajlik, és ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy gyors és hatékony fellépés szükséges e csökkenés kezeléséhez;

A biológiai sokféleség és az éghajlatváltozás

16. HANGSÚLYOZZA, hogy jobban meg kell érteni és teljes mértékben el kell ismerni a biológiai sokféleség és az egészséges ökoszisztémák alapvető szerepét, amelyek képesek ellenállni az olyan környezeti stressznek, mint például az éghajlatváltozás;
17. KIEMELI, hogy a jelenleg az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű kibocsátásainak hozzávetőleg a felét elnyelő szárazföldi és tengeri ökoszisztémák jelentős pufferhatást gyakorolnak az éghajlatváltozás hatásaival szemben a globális felmelegedés következményeire, és hogy ezen ökoszisztémák folytatódó pusztulása csökkenti képességüket a szén-dioxid-elnyelés, valamint az árvizek és a talajerózió elleni védelem szempontjából, és ez veszélyezteti az éghajlatváltozás hatásainak enyhítésére irányuló erőfeszítéseinket és képességünket az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra;

18. MÉLY AGGODALMÁT FEJEZVE KI az éghajlatváltozásnak a biológiai sokféleségre és a világ legszegényebbeire gyakorolt hatásai miatt, HANGSÚLYOZZA, hogy törekedni kell az emberi közösségeknek és az ökoszisztémáknak az alkalmazkodást szolgáló intézkedésekben betöltött szerepének lényegesen jobb megértésére, valamint ezzel összefüggésben az ökoszisztéma-alapú megközelítések lehetséges alkalmazására abból a célból, hogy erősödjön ellenálló és alkalmazkodási képességük és további gazdasági és társadalmi haszon keletkezzen; e tekintetben ÜDVÖZLI a Biológiai Sokféleség Egyezmény keretében zajló munkát;
19. FELSZÓLÍT az éghajlatváltozás hatásainak enyhítését és az ahhoz való alkalmazkodást, továbbá a talajdegradáció és az elsivatagosodás elleni küzdelmet szolgáló intézkedések, illetve a biológiai sokféleség és az ökoszisztémák megőrzése és fenntartható hasznosítása közötti nagyobb szinergiák kialakítására a kölcsönös előnyök teljes körű kihasználása és maximalizálása érdekében;
20. AGGODALMÁT FEJEZI KI annak veszélye miatt, hogy a biomassa és a bioüzemanyag előállítására használandó növények térhódítása – noha potenciálisan csökkenti az üvegházhatást okozó gázok globális kibocsátását, mivel a cél az, hogy ezek a növények fosszilis energiahordozókat váltsanak ki – megfelelő értékelés és környezetvédelmi intézkedések hiányában negatív hatással lesz a biológiai sokféleségre és az élelmezésbiztonságra, és esetleg fokozhatja az éghajlatra gyakorolt hatásokat; ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy a bioenergia-előállításnak és -fogyasztásnak fenntarthatónak kell lennie a biológiai sokféleség vonatkozásában, és KIEMELI, hogy hasznosítani kell a bioüzemanyagok fenntarthatósági kritériumait, és meg kell állapítani ilyen kritériumokat az energetikai felhasználásra szánt biomassa előállítására vonatkozóan;

Tudásalap és monitoring

21. HANGSÚLYOZZA, hogy gondoskodni kell arról, hogy a kutatásra fordított tagállami és közösségi források kellően támogassák a biológiai sokféleséggel kapcsolatos szakpolitikát, és hogy ez teljes mértékben tükröződjék az európai uniós kutatási és technológiai fejlesztési (EU KTF) politikában és programokban;

22. AGGODALMÁT FEJEZI KI amiatt, hogy a biológiai sokféleség monitoringjára fordított finanszírozás jelentősen elmarad az egyéb környezetvédelmi kérdésekre összpontosuló nemzeti és közösségi beruházásoktól, és FELSZÓLÍTJA a tagállamokat és a Bizottságot ennek szükség szerint jelentős mértékű növelésére;
23. ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások tekintetében meg kell erősíteni a tudomány és a politika közötti kapcsolatokat, és ÜDVÖZLI az UNEP által kezdeményezett folyamatot, amelynek célja a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal kapcsolatos kormányközi platform (IPBES) létrehozása; ÚJÓLAG MEGERŐSÍTI, hogy az EU készen áll arra, hogy tevékenyen részt vegyen ebben a folyamatban és a 2009 és 2010 közötti további üléseken, valamint REMÉLI, hogy konstruktív és időhatékony módon, 2010-ig sikerül lezárni a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kutatásalapú ismeretek mobilizálásának és felhasználásának legjobb módjára vonatkozó megbeszéléseket;
24. ÜDVÖZLI a biológiai sokféleségre vonatkozó európai mutatóknak a SEBI 2010 projekt révén történő egyszerűsítésére irányuló erőfeszítéseket, HANGSÚLYOZZA azonban, hogy ezeket ki kell egészíteni más mutatókkal, különösen az egyes ágazati politikák terén elért eredmények kimutatására szolgáló mutatókkal; FELKÉRI a tagállamokat arra, hogy járuljanak hozzá a SEBI 2010 projekthez, és tegyenek jelentést a kapcsolódó nemzeti mutatók alkalmazásáról és értékeléséről;
25. FELHÍVJA a Bizottságot, hogy a jelenleg folyamatban lévő, közösségi és tagállami szintű értékelések alapján 2010-ben terjessze elő az Európai Unió biológiai sokféleséggel kapcsolatos cselekvési terve végrehajtásának teljes körű értékelését;

Támogatási intézkedések

26. FELKÉRI a Bizottságot, hogy folytassa az üzleti szférára és a biológiai sokféleségre vonatkozó, technikai támogatást nyújtó uniós platform létrehozását; ÖSZTÖNZI a tagállamokat arra, hogy alakítsanak ki az üzleti szférát és a biológiai sokféleséget érintő nemzeti kezdeményezéseket és partnerségeket, amelyek célja, hogy az üzleti szféra tevékenységeibe integrálják a biológiai sokféleséggel kapcsolatos megfontolásokat, figyelembe véve a biológiai sokféleség megőrzésének és fenntartható hasznosításának a célkitűzéseit;

27. ISMÉTELTEN HANGSÚLYOZZA, hogy fontos az érintettek és általában a lakosság figyelmének felkeltése a biológiai sokféleség átfogó értékének tekintetében; SÜRGETI a Bizottságot és a tagállamokat kommunikációs erőfeszítéseik fokozására, beleértve a lakosság figyelmét felkeltő kampányokat is; ezzel összefüggésben VÁRAKOZÁSSAL TEKINT a Bizottság által javasolt, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós cselekvési tervben foglalt, az EU biológiai sokféleséggel foglalkozó kommunikációs kampánya elé, amely a biológiai sokféleség csökkenésének megállítására vonatkozó 2010-es célkitűzés népszerűsítése során felhasználhatná a „Countdown 2010” (Visszaszámolás 2010) elnevezésű kezdeményezés kapcsán nyert értékes tapasztalatokat; arra SÜRGET, hogy mivel 2010-et az ENSZ a biológiai sokféleség nemzetközi évének nyilvánította, ezt maximálisan ki kell használni a biológiai sokféleséggel kapcsolatos figyelem felkeltése és a globális fellépések valamennyi szinten történő támogatása érdekében;

II. Az invazív idegen fajokra vonatkozó európai uniós stratégia felé

28. EMLÉKEZTET az invazív idegen fajok egyre gyorsabban növekvő fenyegetéseire és hatásaira, amelyek a biológiai sokféleség csökkenését okozzák és kárt tesznek a környezetben, a gazdasági tevékenységekben és az emberi egészségben; AGGODALOMMAL VESZI TUDOMÁSUL, hogy az invazív idegen fajokhoz fűződő kérdésekkel kapcsolatos költségeket a Bizottság adatai szerint legalább évi 12,7 milliárd euróra becsülik az EU-ban, és hogy a kereskedelem bővülése folytán, amennyiben nem hoznak megfelelő védintézkedéseket az invazív idegen fajok ellen, az ezek miatti fenyegetettség gyorsuló ütemben nő; ennél fogva KIEMELI az e fenyegetésekre való hatékony és eredményes válaszadás sürgősségét;
29. KIEMELI, hogy az invazív idegen fajok eredményes kezeléséhez szükséges feltétel, hogy az invazív idegen fajokhoz fűződő kérdések megoldása – például az információmegosztás, a behurcolás és az elterjedés megelőzése, a korai figyelmeztetés, a monitoring és a kiirtás – terén valamennyi tagállam és a Bizottság együttműködjön;

30. MEGÁLLAPÍTJA, hogy az invazív idegen fajok előfordulása gyakran különböző útvonalakon keresztül történt szándékos – vagy nem szándékos – behurcolás eredménye; KIEMELI, hogy szükség van ezen útvonalaknak a még felmérendő, kapcsolódó környezeti és társadalmi-gazdasági kockázatokkal arányos azonosítására és szabályozására, a felelőségek egyértelmű meghatározására, valamint a már létező, illetve a jövőben esetleg szándékosan vagy nem szándékosan behurcolható invazív idegen fajok által pl. az akvakultúrára, a kertészetre, a földművelésre, az állattenyésztésre és a fajok kereskedelmére gyakorolt kockázatok és hatások átfogó értékelésére, figyelembe véve az egyes említett ágazatokban már meglévő uniós szabályozási rendelkezéseket;
31. MEGÁLLAPÍTJA, hogy az invazív idegen fajokra vonatkozó jogszabályok közösségi és tagállami szinten egyaránt töredékesek, általánosak és következetlenek, akár csak a nemzetközi megállapodások – pl. a Biológiai Sokféleség Egyezmény – és más nemzetközi jogi okmányok (pl. az IPPC¹, az EPPO² és a CITES) rendelkezései; KIEMELI a stratégiai és átfogó megközelítések, a jobb együttműködés, valamint a nemzetközi, a nemzeti és a regionális szintű cselekvés szükségességét;
32. EMLÉKEZTET arra, hogy az invazív idegen fajokra vonatkozó európai uniós stratégiára sürgősen szükség van, figyelembe véve különösen a Biológiai Sokféleség Egyezmény alapján hozott vonatkozó határozatokban³ foglalt irányadó elveket, az európai vadon élő növények, állatok és természetes élőhelyeik védelméről szóló egyezmény alapján született, az invazív idegen fajokra vonatkozó európai stratégiát, az Európai és Földközi-tengeri Növényvédelmi Szervezet ajánlásait, valamint a létező uniós növény-egészségügyi jogszabályokat, mint például a növényeket vagy növényi termékeket károsító szervezeteknek a Közösségbe történő behurcolása és a Közösségen belüli elterjedése elleni védekezési intézkedésekről szóló 2000/29/EK irányelvet;

¹ IPPC: Nemzetközi Növényvédelmi Egyezmény, www.ippc.int

² EPPO: Európai és Földközi-tenger Melléki Növényvédelmi Szervezet, www.eppo.org

³ CBD COP VI/23 határozat, VIII/27 határozat és IX/4 határozat.

33. Olyan hatékony stratégia kidolgozására SZÓLÍT FEL, amely – többek között új, kifejezetten erre a területre vonatkozó jogalkotási elemek előírásával és szükség esetén a már meglévő rendelkezések módosításával vagy beépítésével – pótolja a jelenlegi uniós keret meglévő hiányosságait és az arányosság szem előtt tartásával, költséghatékony módon átfogó uniós keretet hoz létre az invazív idegen fajokkal kapcsolatban; HANGSÚLYOZZA, hogy a stratégiába bele kell foglalni a következő szempontokat: i. megelőzés – beleértve a kereskedelemmel kapcsolatos szempontokat is – és információcsere, ii. korai észlelés, figyelmeztetés és gyors válaszadás – beleértve az elterjedés megelőzését és a kiirtást is –, iii. monitoring, ellenőrzés és hosszú távú elszigetelés, valamint iv. az invazív idegen fajok által érintett biológiai sokféleség helyreállítása, amennyiben megvalósítható; FELKÉRI a Bizottságot, hogy 2010-ig készítse el a stratégiát;
34. FELSZÓLÍT arra, hogy a stratégia kidolgozásakor vegyék figyelembe a bioföldrajzi megközelítést, valamint – az invazív idegen fajok által gyakorolt negatív hatások iránt gyakran különösen érzékeny – szigetek és legkülső régiók sajátos körülményeit, továbbá a fokozott regionális és nemzetközi együttműködés szükségességét; AZON A VÉLEMÉNYEN VAN, hogy néhány vadon élő faj helyzetét ebben az összefüggésben kellene mérlegelni;
35. KIEMELI azt, hogy a stratégiának elő kell írnia az invazív idegen fajok átfogó jegyzékének (amely alapulhat az Európában fellelhető idegen fajok DAISIE⁴-jegyzékén és egyéb meglévő európai jegyzékeken és mechanizmusokon, pl. a NOBANIS-on⁵) létrehozását és karbantartását, továbbá a kockázatértékelési eljárásokra vonatkozó közös előírásokat – például az IPPC nemzetközi előírásaiban ismertetett, kártevőkre vonatkozó kockázatelemzést – annak érdekében, hogy a regionális természeti és társadalmi-gazdasági vonatkozások tiszteletben tartásával mérsékeljék az idegen szervezetek szándékos vagy nem szándékos behurcolásának veszélyét;
36. ELISMERI, hogy a növényegészségügyre és a kártevők elleni küzdelemre vonatkozó, már meglévő uniós szabályozási elvek és jogi eszközök nem alkalmazandók számos – szándékosan vagy nem szándékosan behurcolható – invazív idegen fajra és a biológiai sokféleséget fenyegető egyéb veszélyre, ugyanakkor ezek az elvek az invazív idegen fajokra vonatkozó keretstratégia alapjául szolgálhatnak;

⁴ DAISIE: Delivering Alien Invasive Species Inventories for Europe (invazív idegen fajok európai jegyzéke); az Európában fellelhető idegen fajok kézikönyve, www.europe-aliens.org

⁵ NOBANIS: Az invazív idegen fajokkal foglalkozó észak-európai és balti hálózat; www.nobanis.org

37. KIEMELI, hogy a Bizottságnak és a tagállamoknak közösen és sürgősen megfelelő információs rendszert kell kialakítaniuk a korai figyelmeztetés és a gyors válaszadás céljából, többek között az invazív idegen fajok konkrét jegyzékeinek összeállítása és naprakésszé tétele, az európai jegyzékeknek a nemzetközi jegyzékekkel való összekapcsolása, továbbá a biológiai biztonság és az ellenőrző intézkedések terén az Unión belül és a szomszédos országokkal, valamint a nemzetközi szervezetekkel folytatott együttműködés révén;
38. HANGSÚLYOZZA az invazív idegen fajok jövőbeli elterjedésének hatását, amely az éghajlatváltozásnak köszönhetően a növény- és állatvilág átalakulásának és többek között a mezőgazdasági és az erdészeti gyakorlatokban bekövetkezett változásoknak az eredménye, olyan ellenálló fajok és/vagy fajták behurcolása révén, mint például az aszálytűrő növények; ezért FELKÉRI a Bizottságot és a tagállamokat, hogy építsék be az invazív idegen fajokkal kapcsolatos megfontolásokat a vonatkozó uniós és tagállami szakpolitikákba, különösen a kereskedelmi, a mezőgazdasági, az erdészeti, az akvakultúrával kapcsolatos, a közlekedési és az idegenforgalmi politikába az invazív idegen fajok által okozott fenyegetés megelőzésének céljával;
39. ALÁHÚZZA az invazív idegen fajok nem szándékos behurcolása kezelésének fontosságát, különösen a tengeri ökoszisztémák esetén, igénybe véve olyan rendelkezésre álló eszközöket, mint a ballasztvízről szóló egyezmény,;
40. HANGSÚLYOZZA annak fontosságát, hogy megfelelően finanszírozzák az invazív idegen fajok tekintetében a kutatást, a monitoringot, a behurcolás és az elterjedés megelőzését, a korai észlelést és a kiirtást, továbbá a határokon átnyúló és a nemzetközi együttműködést, és KIEMELI a tagállamoknak és a Bizottságnak a lakosság figyelmének felkeltésében, a felelősségvállalásban és a felvilágosításban, a lakossági részvétel biztosításában, valamint az invazív idegen fajok mozgásában szerepet játszó, releváns ágazatok bevonásában betöltött szerepét, többek között a legjobb gyakorlatok önkéntes kódexeinek alkalmazására való ösztönzés révén.